

begangenen Fehlers SĀH. D. 497. परिहार 471. — 4) 5) vgl. अग्रहार.
 परिहारक vgl. auch परिहार्य.
 परिहारविग्रह f. bei den Ġaina purification by such mortification and penance as are enjoined by the example of ancient saints and sages, WILSON, Sel. Works 1,312.
 परिहार्य in der Stelle MBH. 12,4100: त्रियत्तामीप्सिता भोगाः परि-
 हार्याश्च पुष्कलाः wohl fehlerhaft für परिहार in der Bed. 4). NĪLAK.:
 परिहाराशान्नीप्सिताः परिहाराः परिच्छेद्या इत्यन्ये.
 परीक्षक SARVADARĠANAS. 25,3. fg. 122,20.
 परीक्षा 1) ँत्त die Probe bestehend, stichhaltig SARVADARĠANAS. 119,
 20. 140,19.
 परीक्षित 2) Verz. d. Oxf. H. 310,a,28.
 परीक्षित m. = परीक्षित Spr. 2874.
 परीक्षित् Jmd (gen.) auf die Probe stellend KATHĀS. 73,162.
 परीक्षित f. nom. act. von 1. दा mit परि Schol. zu VS. PRĀT. 3,11.
 परीरण vgl. पारीरण.
 परू vgl. पथापरू.
 परूष 1) b) schmutzig: भिन्नैश्च परूषैः (= कर्कशैः NĪLAK.) परिः सत्रणैः
 शोषितोत्तितैः MBH. 3,16862.
 परूषत्तैप (परूष + ञ्) m. in der Rhetorik eine durch barsche Worte
 an den Tag gelegte Erklärung, dass man mit Etwas nicht einverstanden
 sei, KĀVYĀD. 2,144. Beispiel 4818.
 परूषित Z. 3 lies नायाति und vgl. Spr. 3234.
 परेषा Z. 9 lies mit der ed. Bomb. यथा st. तथा.
 परेतर adj. KĪR. 1,14 nach MALLIN. entweder eigen, Jmd zugethan,
 zuverlässig oder Gegner verführend, zu sich heranlockend (परानितर-
 यति भेदेनात्मसात्कुर्वति).
 परोपकारणीकर (पर - उपकरण + 1. कर) zum Werkzeug Anderer
 machen Spr. 184.
 परोपकार (पर + उ) m. ein Andern erwiesener Dienst Spr. 2584.
 परोरजसु TBH. 3,10,9,4. frei von Leidenschaften: प्रज्ञानानि UTTARA-
 RĀMAK. 120,10 (163,2).
 परोविंश (परस् + विंशति) adj. mehr als zwanzig ÇAT. BR. 10,2,6,8.
 परोऽशीति (परस् + अशीति) adj. mehr als achtzig ebend.
 पर्च mit सम् 1) संपूर्णाक्ति शाकम् Schol. zu P. 3,2,141, VĀRT.
 पर्जन्यसूक्त n. die Hymne an den Regengott Verz. d. Oxf. H. 398,a, No.144.
 पर्णा Z. 17 füge a) nach 2) m. hinzu. — 2) b) vgl. Verz. d. Oxf. H. 53,a,36.
 पर्णानर Verz. d. Oxf. H. 294,b,20.
 पर्णोत्तज UTTARARĀMAK. 34,19 (46,6).
 पर्पट 1) a) Verz. d. Oxf. H. 324,a,1. 23.
 पर्यगु, der Comm. in der neueren Ausg. Z. 4: पारमहंस्यपरास्ता गावो,
 Z. 6: गावो वाचो यस्मिन्स प०.
 पर्यमि vgl. noch Ind. St. 9,189.
 पर्यनुयोग 1) das Fragen —, das Suchen nach, Nachforschung SARVA-
 DARĠANAS. 15,11. fgg. 17,4. 42,18. fg. 60,22. — 2) Vorwurf SARVADAR-
 ĠANAS. 141,22.
 पर्यनुयोष्य (von 1. युज् mit पर्यनु) adj. zu tadeln, zu rügen: पर्यनुयोष्ये-
 त्ताण n. Bez. eines der नियमस्थानानि, das Unbeachtelassen von Etwas,

was zu tadeln war, NĀJAS. 5,2,22. SARVADARĠANAS. 114,16.
 2. पर्यत्त, die neuere Ausg. पर्यस्तो.
 पर्यय 1) कस्मिंश्चित्कालपर्यये nach Verlauf einiger Zeit Spr. 4719. —
 2) यावत्कालस्य पर्ययः bis die Zeiten sich ändern Spr. 2764.
 पर्यवसान SĀH. D. 257,16. 18. 284,3. das Enden mit, das Heraus-
 kommen auf (loc.) SARVADARĠANAS. 14,14.
 पर्यवसायिन्, विप्रलम्भ UTTARARĀMAK. 116,5 (157,7). Schol. zu BHĀG.
 P. 11,1,1.
 पर्यवस्कन्द, MBH. 7,4444 die ed. Bomb. richtig ऽस्कन्द.
 पर्यङ्ग (परि + ञ्ङ्) m. Schol. zu AV. PRĀT. 3,77.
 पर्याप्त s. u. ञ्चाप् mit परि; davon ँता f. die Hülle und die Fülle KA-
 THĀS. 103,198.
 पर्याप्ति 2) Z. 3, die ed. Bomb. richtig नामृतस्वेव.
 पर्याय 2) कालपर्याययोगेन im Verlauf der Zeit, lange Zeit darauf R.
 7,65,17. — 7) Verz. d. Oxf. H. 208,b,23. — 11) wohl Entwicklung;
 vgl. SARVADARĠANAS. 36,11.
 पर्यायता (von पर्याय) f. das Synonymsein SARVADARĠANAS. 42,12.
 पर्यायत्व (wie oben) n. dass. ebend. 8,7. 74,8. fg.
 पर्यायात्मन् (पर्याय + ञ्) m. die endliche Natur, Endlichkeit SARVA-
 DARĠANAS. 44,18.
 पर्यालोचन n. Comm. zu DAÇAR. 1,39. SĀH. D. 101,9. 308,14. ँना f.
 116,12. 310,2. SARVADARĠANAS. 73,19.
 पर्याहार lies Bürde, Last.
 पर्युदास eine durch das ञ् priv. ausgedrückte Negation eines Begriffes
 SARVADARĠANAS. 166,5. प्रधानत्वं विधेयत्र प्रतिषेधे ऽप्रधानता । पर्युदासः
 स विज्ञेयो यत्रोत्तरपदेन (so ist zu schreiben) नञ् ॥ SĀH. D. 214,19. fg.
 Davon nom. ँता f. 17. 213,2. fg.
 पर्युपस्थापक (vom caus. von स्था mit पर्युप) adj. führend auf Comm.
 zu KĀTJ. ÇR. 318, N. 2.
 पर्युपासन 2) कृतस्यानुनयः पुनः । स्यात्पर्युपासनम् so v. a. Entschuldigung
 SĀH. D. 360.
 पर्युषणाष्टाङ्गिका f. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 377,b,9.
 पर्युष्टय vgl. Spr. 5410. fg.
 पर्वकार, NĪLAK. zu MBH. 3,1227: पर्वकारः शरकृत् ञ्चायुधमात्रकर्तेत्यर्थः.
 zu 13,4278: पर्वकारो वेयात्तरधारी.
 पर्वकाल und ँराशि so v. a. Festzeit WEBER, ĠJOT. 49.
 पर्वत 1) h) 5) N. einer der zehn auf Schüler Çamkarakārja's zu-
 rückgeführten Bettelorden, dessen Mitglieder das Wort पर्वत ihrem
 Namen beifügen, Verz. d. Oxf. H. 227,b,16. WILSON, Sel. Works 1,202 (पा०).
 पर्वन् 2) VIKR. 112. — 4) Z. 9 streiche (des Vollmondes), da पूर्णस्य
 mit महेदधेः zu verbinden ist.
 पर्वस, f. पर्वसा (nicht पर्वसी) VĀJU-P. in VP. I,153.
 पर्वराम Verz. d. Oxf. H. 26,a,26.
 पर्षु Z. 3 lies GOBH. GRH. 3,3,15; विद्युत्स्तनितवर्षेषु Comm.
 पर्ष adj. = परूष rauh, stechend, von Winden BHĀG. P. 10,26,25.
 पर्षाणि vgl. oben u. 2. परू 1).
 पल 2) a) ÇĀRĀNG. SĀH. 1,1,18. 30. Verz. d. Oxf. H. 307,b,7. 8. WEBER,
 ĠJOT. 81. fgg. RĀMAT. UP. 301. KATHĀS. 61,284. 286 (पञ्चपलीमास). पयः-